

عنوان مقاله:

ایده ولایت فقیه در عصر غیبت در اندیشه سیاسی امام خمینی(س)

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 13، شماره 51 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

نورالله قیصری - عضو هیات علمی پژوهشکده امام خمینی(س) و انقلاب اسلامی

الهه خانی آرانی - کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه علامه طباطبائی.

خلاصه مقاله:

ولایت فقیه نظریه مرکزی گفتمان سیاسی فقهی شیعه در عصر غیبت است. با وجود روایت های مختلف از این نظریه، تبیین حضرت امام خمینی در میان سایر تبیین ها جامعیت و عمق نظری و کارکردی خاص دارد. این نظریه با اندیشه ایشان آغاز نشده، بلکه توسط ایشان به تکامل رسیده است. تاملات ایشان هرچند ظاهرا با تحولات و تطوراتی همراه بوده، لیکن گذر زمان و مهم تر از آن تاسیس نخستین حکومت اسلامی مبتنی بر نظریه ولایت فقیه و رهبری این حکومت توسط ایشان سبب شده تا ابعاد و زوایای مختلف این نظریه را هر چه بیشتر و عمیق تر تبیین نماید. در این نوشته، نخست نظریات ایشان درباره مبانی مشروعیت حکومت اسلامی، جایگاه مردم در آن و شکل حکومت ولایت فقیه بیان می گردد و سپس ادله عقلی و نقلی اثبات ولایت فقیه در عصر غیبت بیان شده و با تبیین شرایط و صفات، اختیارات و مقیدات ولی فقیه و شیوه جانشینی در این نوع از حکومت به واکاوی دیدگاه های اولین فقیه تاریخ تشیع که ولایت فقیه را به منصف ظهور رسانده است، پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

ولایت فقیه، امام خمینی، مشروعیت الهی، ولایت مطلقه، قانون الهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819932>

